

ŠKOLNÍ REVUE

NOVINKA!!! 1. KOMIKS

ŠÍPKOVÁ ROMANCE

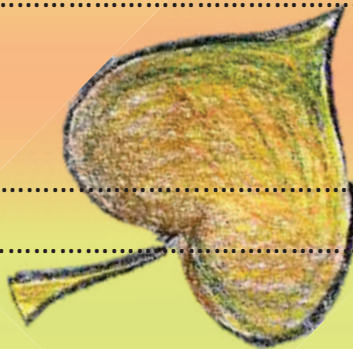
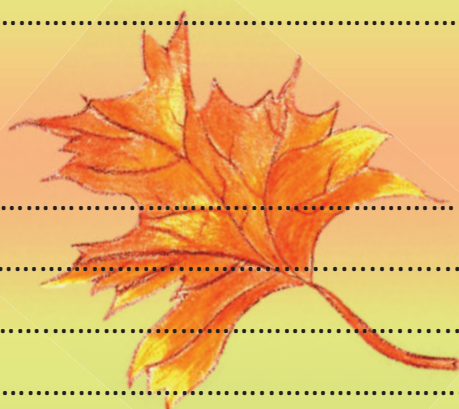
skolnirevue@centrum.cz

www.zsms.streliceubrna.cz

OBSAH

<u>Slovo na úvod</u>	1
<u>Bylo nebylo</u>	
Zahájení školního roku	2
První měsíc ve střelické škole	3
Seznamovací pobyt 6.A a 6.B	4
Nová technika ve škole	7
Naše nové lavice	9
Zájezd do Francie	10
Workshop pro školní redaktory	12
Kronika školního roku 2011-2012	14
<u>Fotokomiks</u>	
Šípková romance	16
<u>Rozhovory a ankety</u>	
Rozhovor s paní učitelkou Košťálovou	23
Co je in?	24
<u>Literární koutek</u>	
Užitečné chyby	27
Básničky z 3.B	30
<u>Zábava</u>	
Vtipy a vtípky	31
<u>Redakce a řešení</u>	32

SLOVO NA ÚVOD

Po pár měsících, možná že ještě po delší době, než jsme zamýšleli, si můžete přečíst další číslo Školní revue - číslo 1, ročník VII. Určitě jste si již všimli, že náš časopis poněkud změnil vizáž, a my doufáme, že k vaší spokojenosti.

Letošní redakce, složená z žáků 6. až 8.ročníku má v rukávu plno nápadů a chystá několik změn, které by měli časopis oživit. Myslím, že se máte na co těšit.

Letošní první číslo přináší reportáže o školních akcích, tradiční Kroniku deváťáků a jako novinku fotokomiks. Nechybí ani rozhovory, anketa a literární koutek. Tak jak odešli někteří redaktoři, zmizely i některé zavedené rubriky. Nevěšte hlavu, chystáme jiné. Velký vliv na naši práci bude mít setkání redaktorů školních časopisů v Brně, díky kterému jsme si ujasnili pár věcí a načerpali spoustu inspirace.

Nyní je na místě představit letošní redakci Školní revue:

Linda Koshi, 8.A

Terezie Novotná, 8.A

Jakub Chmel, 7.A

Patrik Litschmann, 7.A

Jan Švestka, 7.A

Jakub Vašulín, 7.A

Eliška Benešová, 7.A

Kristýna Dostálová, 7.A

Barbora Chmelová, 7.A

Anna Nechvátalová, 7.A

Anežka Vašulínová, 7.A

Stella Ferencová, 6.B

Markéta Jašová, 6.B

Přeji příjemné počtení a máte-li sami nějaké připomínky či návrhy, obraťte se na redaktory nebo pište na : skolnirevue@centrum.cz

Mgr. Vlasta Sokolová

Část redakce při práci

Foto: Mgr. Aleš Kadlec

ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU

Dne 1.9.2011 nám zase začal školní rok. Nebudeme rozebírat, kdo se do školy těšil, možná že jen noví žáci. My ostatní... No raději toto téma opustíme.

Slavnostní zahájení probíhalo jako každý jiný rok před školní budovou:

- ▶ 1. Nejdříve pár slavnostních slov na přivítanou
- ▶ 2. Představení prvňáčků
- ▶ 3. Seznámení patronů s jejich prvňáčky
- ▶ 4. Vytvoření živého koridoru a uvedení našich nejmenších do jejich třídy.

Poté se i ostatní žáci odebrali do svých tříd, kde se přivítali se svými třídními učiteli, dostali první pokyny a pak hurá domů užít si ještě volna.

Nejdéle vše trvalo devátákům, kteří se část dopoledne věnovali svým svěrencům a pasovali je na školáky.

Anna Nechvátalová, 7.A

Do některých tříd přibyli noví žáci, nejvíce do šestek, kam často přestupují žáci z okolních vesnic. Požádali jsme je o názor na naši školu.

PRVNÍ MĚSÍC VE STŘELICKÉ ŠKOLE

Ahoj, jsem z Radostic a jsem tu první rok. Škola je větší než v Radosticích, ale už jsem si tady zvykla. Ve třídě jsem si našla nové kamarády a také s druhou šestkou jsme všichni kamarádi. Jídlo je tu o 100% lepší než v Radosticích.

Už jsme stihli jet i na adaptační pobyt, který měl za cíl, abychom se seznámili s těmi, které jsme neznali.

Adaptační pobyt zafungoval velmi dobře a já mám díky němu o hodně víc kamarádů. Je tady i lepší vybavení než v jiných školách. V Radosticích bylo dětí dohromady 30 dětí. Tady je 30 dětí v jedné, nebo ve dvou třídách. Musím sice dojíždět, ale vůbec mi to nevadí.

Kamila Strouhalová, 6.A

Po prvním měsíci musím říct, že je to tady lepší než v Radosticích. Zrovna včera jsme se vrátili z adaptačního pobytu, který byl bezva. Rychle jsme se skamarádili, chodíme spolu ven a tak dále.

Jídla jsou tady dobrá, o hodně lepší než v Radosticích. Tam jsme měli stále to samé.

V druhé šesté třídě jsou někteří moji bývalí spolužáci z Radostic, a tak za nimi chodíme, ale kamarádíme se tam vlastně se všemi. Jsou tady lepší děti než v Radosticích. Zkrátka je to super a jsem ráda, že sem chodím.

Jitka Hrouzková, 6.A

Foto. Mgr. Aleš Kadlec

SEZNAMOVACÍ POBYT 6.A A 6.B

19.-21. 9. 2011

19. až 21. září 2011 jsme byli na 3 dny na adaptačním pobytu v Březové u Třebíče. Měli jsme spát ve stanech, ale protože 2 dny pršelo, tak jsme se přesunuli do chatky. Hráli jsme

zajímavé hry a užili si na řadě atrakcí, třeba na lezecké stěně, na lanové dráze nebo na trampolíně. Měli jsme úžasné instruktory, 6.B měla Slayna a 6.A Báru. Moc se všem líbila diskotéka.

V ANKETĚ JSME SE ŠESTÁKŮ ZEPTALI NA JEJICH DOJMY:

Co se ti nejvíce líbilo?

6.A

Mně se nejvíce líbil bungee jumping.

Lucie Gabrielová

Nejvíce se mi líbilo lanové centrum.

Michaela Bartoňková

Mně se líbilo všechno kromě stěhování.

Lucie Bohatá

Všechno bylo super.

Nela Kalendová, Veronika Danišová, Andrea Hičková

Nejlepší byla diskotéka.

Kamila Strouhalová, Jitka Hrouzková, Bára Chrástová

6.B

Nejlepší byl bungee jumping.

Lenka Prokešová

Nejvíce se mi líbila poslední noc.

Sára Holešovská, Jan Štangl, Pavel Švestka

Nejvíce se mi líbilo lanové centrum.

Gabriela Vidláková, Markéta Jašová

Mně se nejvíce líbila horolezecká stěna.

Vojta Jahoda

Všechno.

Ivan Korol, Stella Ferencová

Co se ti naopak nelíbilo?

6.A

Stěhování. *Lucie Gabrielová, Andrea Plačková, Bára Chrástová, Jitka Hrouzková,
Kamila Strouhalová, Nela Kalendová, Veronika Danišová*

6.B

Stěhování.

Lenka Prokešová, Kamila Antošová

Jídlo.

Sára Holešovská, Vít Dvořák, David Čejka

Jenom počasí nám trochu nepřálo.

Pavel Švestka

Na stezce odvahy křesy.

Natálie Musilová

Mně se nelíbilo nic.

Denisa Kučerová

BYLO NEBYLO

U čeho ses nejvíc zasmál(a)?

6.A

U stezky odvahy.

Lucka Gabrielová

V teem parku.

Michaela Bartoňková, Lucie Svobodová

U her.

Bára Chrástová, Jitka Hrouzková, Kamila Strouhalová

Celý program byl zábavný.

Nela Kalendová

Skoro u všeho.

Veronika Danišová

6.B

U stezky odvahy.

Lenka Prokešová, Sára Holešovská

Nejvíc jsem se zasmála na bungee jumpingu.

Kamila Antošová, Vít Dvořák

Na horolezecké stěně.

Karel Hökl

V lanovém centru.

Jan Štangl

Na diskotéce.

Stella Ferencová, Markéta Jašová, David Čejka, Pavel Švestka

Foto: Mgr. Monika Zatloukalová

Stella Ferencová a Markéta Jašová, 6.B

NOVÁ TECHNIKA VE ŠKOLE

INTERAKTIVNÍ TABULE

Přes prázdniny se nám v několika třídách objevily vedle starých tabulí interaktivní tabule.

Co to vlastně je? Interaktivní tabule je velká interaktivní plocha, ke které je připojen počítač a datový projektor. Projektor promítá obraz z počítače na povrch tabule a přes ni můžeme speciální elektronickou tužkou ovládat obrazovku počítače nebo pracovat přímo na interaktivní tabuli. Tabule jsou připevněny na stěnu vedle původních tabulí.

Slabina této novinky je, že když svítí sluníčko, je promítaný obraz špatně vidět. A také s perem se musí opatrně, nechtěná čára je tu natotata.

Foto: Mgr. Aleš Kadlec
Jan Švestka, 7.A

REDAKCE NA POČÍTAČÍCH

Foto: Mgr. Aleš Kadlec

NAŠE NOVÉ LAVICE

První školní den jsme ve své nové třídě 6.B zjistili, že máme staré lavice po loňské 9. třídě (hrůza). Za měsíc - 11.října - konečně přivezli nové lavice, a tak jsme se na ně těšili. Ve středu nám je dali do třídy.

Na nových lavicích se nám nelíbí, že klouzají, když to nechceme, a mají málo úložného prostoru. Stýská se nám po našich starých lavicích.

Takhle se s těmi starými loučila 8.A.

A kdepak skončily? Zatím na dvoře.

Foto: Mgr. Aleš Kadlec, Mgr. Vlasta Sokolová
Markéta Jašová, 6.B

ZÁJEZD DO FRANCIE

13. - 17. 10. 2011

Ve čtvrtek 13. října jsme měli v 9 hodin večer sraz před Obecním úřadem ve Střelicích, abychom stihli připravit vše potřebné na cestu do daleké Francie, kam jsme jeli reprezentovat naši obec na další přátelské setkání sdružených obcí - Nozay (F), Assago (IT) a Střelice (ČR).

Když jsme vše nachystali, řekli jsme mamkám: „Mějte se tu dobře.“ Nasedli jsme do autobusu a vyrazili na mnohahodinovou cestu.

Druhý den jsme zjistili, že máme plno času, a tak se rozhodlo, že se cestou stavíme v zahradách ve Versailles. Bylo tam prostě báječně, nejlepší ze všeho byly okrasné záhony.

Pak jsme pokračovali dál. Paní učitelka nám řekla, že zbývá jenom 25 km. Celí vystrašení z toho, že budeme spát každý sám v nějaké rodině, jsme jeli do malého městečka jménem Nozey. Po příjezdu jsme si všichni vzali z autobusu své kufry a čekali, co bude dál. Když jsme se dozvěděli, že nebudeme v rodinách po jednom, tak jsme byli hrozně šťastní.

Mě a mého kamaráda si vzali manželé ve věku našich babiček, a tak jsme byli spokojeni. Uvařili nám výbornou večeři - zeleninový salát, mleté maso zapečené v bramborové kaši a sýru a jablečný koláč.

Celí přejedení (už po prvním chodu) jsme se šli konečně pořádně vyspat. Když jsme se ráno vzbudili, hned jsme posnídali a pak nás jeden pán zavedl na jejich náměstíčko, kde jsme se rozdělili, já s kamarády se šel dívat na ragby. Po chvíli nás to přestalo ale bavit (nehráli Češi), a tak jsme se šli podívat na náměstíčko na stánky spřátelených obcí.

Stánky byly opravdu super, nejlepší byl ovšem ten náš, protože se tam točila suprová kofola. Dokonce jsme u něj s Frajárenkou zahráli i nějaké písničky.

Před obědem nás poprosili, abychom šli po ulici a zároveň hráli. Tak jsme šli za policistkou, která nás zavedla do školní jídelny. Tam jsme si dali oběd, a jak nám vytrávil, tak jsme si zašli pro naše věci. Pak jsme zkoušeli, čekala nás totiž důležitá vystoupení.

Nejprve jsme na radnici hráli před naší paní velvyslankyní a večer jsme měli další vystoupení - zatančili jsme Moravskou besedu a zahráli pár písní s Frajárenkou. Tanečníci ze ZUŠ zase zatančili svoje nacvičené tanečky. Jako přídavek zatančili i tanečníci ze Slovensk a pan Kronek, zpěvák skupina Kern, zazpíval své písničky. Po tomto programu si nás vyzvedli naši „domáci“.

Ráno jsme po snídani šli do kostela, kde koncertovalo plno

báječných muzikantů z Nozey a někteří naši čeští muzikanti. Po mši jsme šli zahrát písničky na jejich náměstíčko. Po malém koncertu následoval oběd, po kterém se předávaly dary.

Odpoledne jsme navštívili Paříž, nejprve jsme se projeli na lodi po řece Sieně a potom jsme se přesunuli k Eiffelově věži, kde jsme si nakoupili nějaké ty suvenýry. Kolem osmé večer jsme se vrátili do Nozey, kde jsme se rozloučili a vyrazili do Česka.

Druhý den nás doma přivítali rodiče, celí zvědaví, jak jsme se měli. A co jsme jim asi tak mohli povídat? Že se nám ve Francii moc líbilo, a pokud by bylo nějaké „příště“, rádi se zase zúčastníme.

Jakub Vašulín, 7.A

Za školu i za obec jela do Francie naše paní zástupkyně Helena Fialová, po návratu jsme s ní udělali malý „rychl rozhovor“:

Co se vám dnes vybaví, když se řekne Francie?
Kraj, pobřeží, víno.

Co se nejvíce líbilo divákům na Českém dnu?
Taneční vystoupení, vystoupení dechové skupiny Frajárenky a střelické kroje

Co vám tam nejvíce chutnalo?
Sýry.

Co jste se přivezla za památku?
Ulity šneků a ústřic.

Co si myslíte, že máme společného - podobného s Francií? Co nás spojuje?
Vyspělou společnost, podobné školství.

Děkuji za rozhovor.

Jakub Chmel, 7.A

Foto: Jakub Vašulín, 7.A, p.Kronek

WORKSHOP PRO ŠKOLNÍ REDAKTORY

V pátek 21. října 2011 jsme se my, redaktoři našeho školního časopisu, vypravili na výstavu a workshop do brněnské Knihovny Jiřího Mahena. Byli jsme velmi zvědaví, co nás tam čeká.

Během první vyučovací hodiny jsme opustili svoje třídy, posbírali se u vchodu a pospíchali na vlak do Brna. Po kratičkém rozchodu na občerstvení jsme vstoupili do budovy knihovny a vyškrábali se do jejího nejvyššího patra.

Tam nás přivítali dva členové občanského sdružení Abeceda, které se mimo jiné také zabývá mediální výchovou a čtenářskou gramotností.

Sešly se zde tři redakce, jejichž zástupci jeden po druhém představili jednotlivé časopisy.

Myslíme si, že přestože jsme na prezentaci přivezli náš časopis pouze v černobílé verzi, byl nejlepší, nejhezčí a nejpropracovanější, protože jej vytvořili ti nejlepší redaktoři. Musíme se pochválit, ne?

Následovala práce ve skupinkách – dostali jsme časopisy pro mládež a srovnávali je s naší Školní revuí.

Potom si vzal slovo šéfredaktor Brněnského deníku Rovnost, který nám povyprávěl, jak se dělají noviny. Dozvěděli jsme se od něj mnoho zajímavého, například kolik lidí noviny kontroluje, aby v nich nebyly chyby, jaké informace by měly každé noviny obsahovat, jak se tisknou a mnoho dalšího.

Po svém výkladu nám pan šéfredaktor umožnil ptát se na to, co nás ještě zajímalo. A věřte, nebo ne, i v řadách našich redaktorů, obzvláště mezi kluky, se našlo pár zvědavců, kteří jej nenechali ani na chvíli odpočinout.

Určitě si organizátoři oddechli, když všem došly otázky a mohli jsme pokračovat v plánovaném programu.

Protože se beseda protáhla, dostali jsme poslední pracovní listy s sebou, abychom si je zpracovali sami ve škole v redakci.

Na závěr jsme se šli podívat na výstavu časopisů, které minulý rok vyhrály soutěž o nejlepší časopis, pořádanou také sdružením Abeceda.

Dopoledne jsme si pořádně užili a odnesli si spoustu zajímavých informací. Jsme vděčni Abecedě, že nás zavedla do světa skutečných novinářů a umožnila nám podívat se, jak to dělají v jiných časopisech.

Domů jsme odjeli plni nápadů, jak náš časopis vylepšit. Některé změny jste určitě zaregistrovali už v tomto čísle a další se připravují.

Foto: Tereza Srpová
Linda Koshi, 8.A

KRONIKA ŠKOLNÍHO ROKU 2011-2012

ANEB JAK TO VIDÍ DEVÁŘÁCI

ZÁŘÍ - ŘÍJEN

To náročné vstávání nám všem jistě dělá problémy, ale když je tak významný den☺ No, rok začal celkem dobře. Už jsme deváťáci. Je to trochu nezvyk být nejstarší třída na škole. ☺ Konečně jsme se po létech čekání dočkali toho privilegia být na celé škole těmi nejstaršími. S tím ovšem přichází řada povinností. ☺

Pasovali jsme prvňáky na chrabré rytíře a chrabré princezny a uvedli jsme je do bratrstva a sesterstva naší školy. Následující dny jsme na ně čekali u školy a doprovázeli jsme je do jejich šaten a tříd. Postupem času jsme je nechali chodit samotné a teď za nimi chodíme jen o velkých přestávkách. Prvňáčci jsou šťastní, že jsme jejich patroni. Rádi nás vidí a řeknou nám všechno. ☺

Máme i nové vybavení ve škole. Do tříd jsme dostali nové tabule a nové jsou také počítače v horní učebně. Tabule jsme začali používat až teď v říjnu. Asi nám bude nějakou chvíli trvat, než si na psaní na nové tabuli zvykneme. Je to ale celkem sranda. ☺

Také přišly do školy nové lavice. Pan ředitel se rozhodl dát je do deváté třídy, což podle nás nebyl dobrý nápad. Když je to náš poslední rok ve škole, tak nám staré lavice mohly ještě posloužit. Na nové nejsme zvyklí. Jsou vyšší a méně stabilnější. Navíc díky parketám, které ve třídě máme, se tyto židličky a lavice stávají bezvadnými kluzáky.

Jako každý rok se i letos sbíraly šípky. I malí prvňáci se do sběru pustili s chutí a sbírali a sbírali a sbírali. Všichni až na devátou třídu splnili daný limit. Několik z nás sice poctivě sbíralo, ale našli se i tací, kteří se neobtěžovali donést ani kilo, takže snaha ostatních přišla vniveč. 😊 Volný den nás sice může mrzet, ale jelikož máme pár povinných akcí jako např. návštěvu strojírenského veletrhu, pomalu jsme si ani nevšimli, že nám tento volný den unikl mezi prsty. 😊 Z brněnského veletrhu jsme si měli odnést nějaké informace o strojích či školách, na nichž se vyučují technické obory. Odnesli jsme sinějaké reklamní předměty. Tento výlet hodnotíme jako velmi zdařilý.

Také jsme se byli podívat na pracovním úřadě. Tam nám milá paní vysvětlila, co potřebujeme vědět k tomu, abychom si dobře vybrali povolání. Dělali jsme si test, na jaké povolání se nejvíce hodíme. Vycházely nám zajímavé věci, třeba režisér nebo kapitán na lodi. Líbilo se nám to a určitě jsme si to užili. Ostatně kdo by si neužíval, když to bylo místo učení, že...

V říjnu také proběhla společná hodina tělocviku první a deváté třídy. Na začátku byla rozcvička, u deváťáků snad první po dvou letech. Po štafetách jsme nachystali opičí dráhu. Všichni si tyhle společné chvíle užívali. Nás hlavně hřálo, že místo hodiny češtiny se tady v tělocvičně honíme za míčem. 😊

Tento rok si chceme užít co nejvíc to bude možné. Chceme udělat rok, na který budeme dlouho vzpomínat. Teď se uvidí, jak dokážeme spolupracovat. Například u domluvy nad třídními tričky. Hodně učitelů si myslí, že nejsme kolektiv, ale ti se mýlí, protože nás neznají tak, jak si myslí. 😊

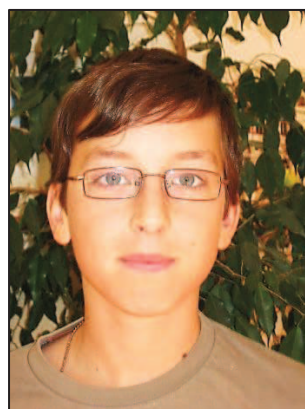
Provokujeme se, děláme si ze sebe navzájem legraci, ale když o něco jde, držíme pospolu jako jeden. Navzájem se podpoříme a po devíti letech jsme dospěli i k jakémusi souladu a schopnosti se domluvit. 😊 Takže milí učitelé! My jsme kolektiv! My jsme elita! A doufám, že na nás budete vzpomínat v dobrém a že vám občas budeme i chybět. Díky za trpělivost, kterou s námi máte už devátý rok.

Foto: Aleš Kadlec

Z prací žáků 9. třídy sestavil Mgr. Aleš Kadlec

Erik Norman

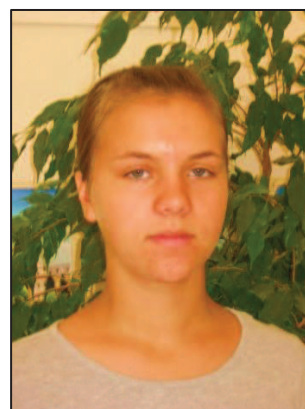
Pavel Hačičík

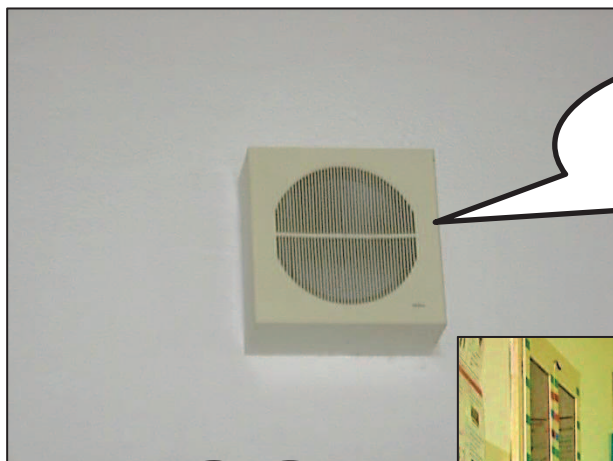
Štěpánka Váňová

Lucie Bondová

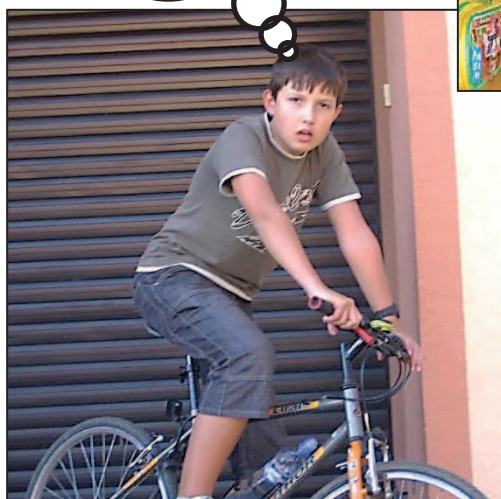
Pavlína Váňová

Zahajujeme sběr šípků...
2 kilogramy na žáka...

No nazdar... Už je to tu zase! Jako by ta pětka z matiky nestačila!!!

A jde se na to... Teda pokud v tomhle zapadákově nějaký šípky mají...

Ahoj, nevíš, kde jsou tady šípky?

Ahoj. Vím...

Jeď tady nahoru, tam nějaký najdeš.

Díky.

Tady to asi
myslela...

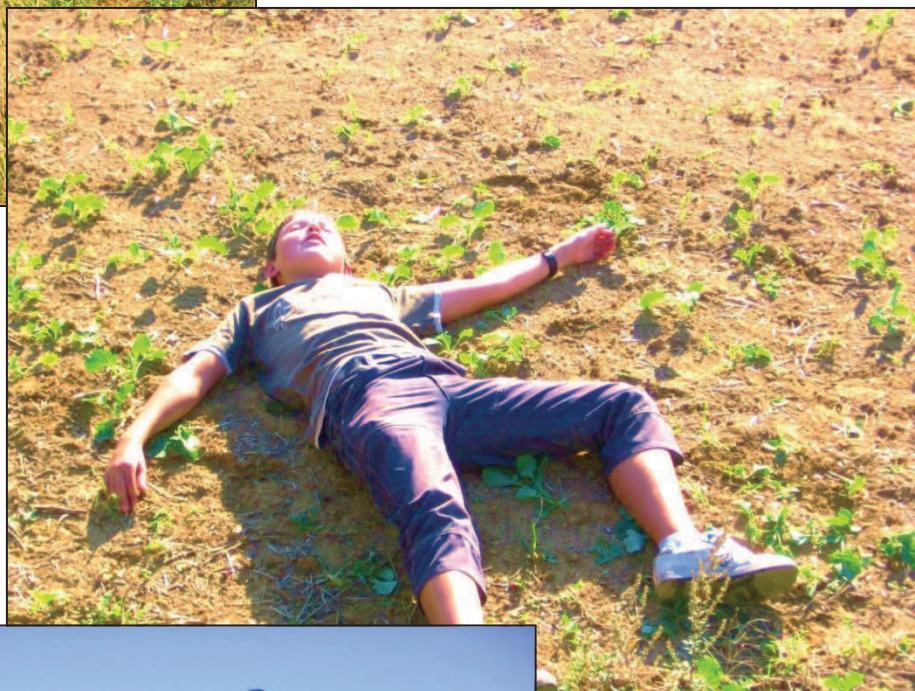
Hele... a přece
to našel!

Pozor!

Ááá!!!

Pojďte mu pomoci!

Co mu je?

KOMIKS

Tep má. Takže žije. Vstávej!!!

V pohodě. Nic mně není.

Áu! trn!

Pomůžu ti!

Děkuju ti.

Tady máš!

Díky.

Pavlínka je tak krásná!!!

Erik je fakt pěkný!!!

Hele, děcka, co kdybychom...

Hele!! Hraboš!!!

Konec

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

OSOBY A OBSAZENÍ

Erik Norman
Pavel Hačiřík
Štěpánka Váňová
Lucie Bondová
Pavčina Váňová

Patrik Litschmann
Jan Švestka
Barbora Chmelová
Lenka Kroutilová
Anežka Vašulínová

DALŠÍ

Fotograf
Režie
Scénář
Grafika
Osvětlovač
Doprava

Jakub Vašulín
Patrik Litschmann
Všichni
Eliška Benešová
Mr. Slunce
Patrikovo kolo

Zvláštní poděkování patří šípkovému keři.

Nepovedené záběry

Foto: Jakub Vašulín

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU KOŠŤÁLOVOU

Paní učitelka Košťálová jezdí k nám do školy již několik let vypomáhat s němčinou. Ale současně také nabírat praxi – studuje totiž univerzitu třetího věku.

Během našeho rozhovoru bylo poznat, že ji německý jazyk opravdu zajímá a baví. Takové po vzdělání toužící žáky by naši učitelé jistě uvítali.

1. Proč jste se rozhodla učit zrovna na naší škole?

Protože děti ve Střelicích jsou podle mého názoru lépe vychované než někde jinde.

2. Jak jste dospěla k tomuto názoru?

Na sportovních akcích a při některých jiných setkáních uměly děti slušně

pozdravit, což je zásada slušného vychování.

3. Jak dlouho se učíte němčinu?

Od 13 let.

4. Co vás přimělo k tomu, začít se učit mluvit německy?

Když jsem byla ve vašem věku, byl moderní rock'n'roll a jeho největším protagonistou v německy mluvících zemích byl Peter Kraus a já, velká milovnice rock'n'rollu, jsem mu nerozuměla a chtěla jsem vědět, o čem zpívá.

5. Myslíte si, že je nutné znát různé varianty němčiny v německých regionech?

Ano, je nutné znát alespoň základní rozdíly ve výslovnosti. Asi nejtěžší k porozumění je němčina ve Švýcarsku.

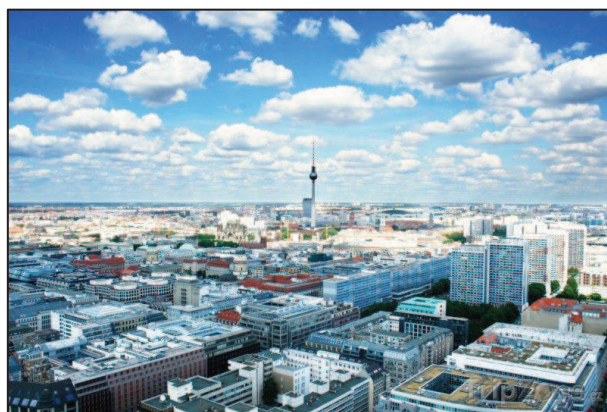
Linda Koshi a Terezie Novotná, 8.A

Poznáte hlavní města německy mluvících zemí?

1.

2.

3.

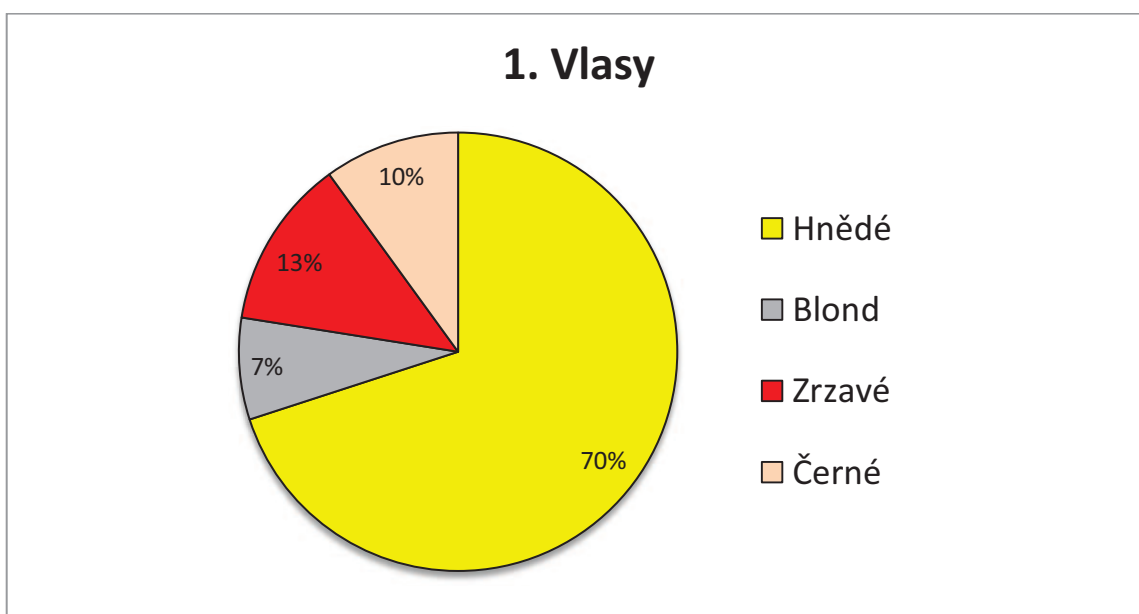
Foto: nemecko.tripzone.cz, svycarskowied.cz, viden.poznej.com

(Řešení najdete na konci časopisu za redakcí.)

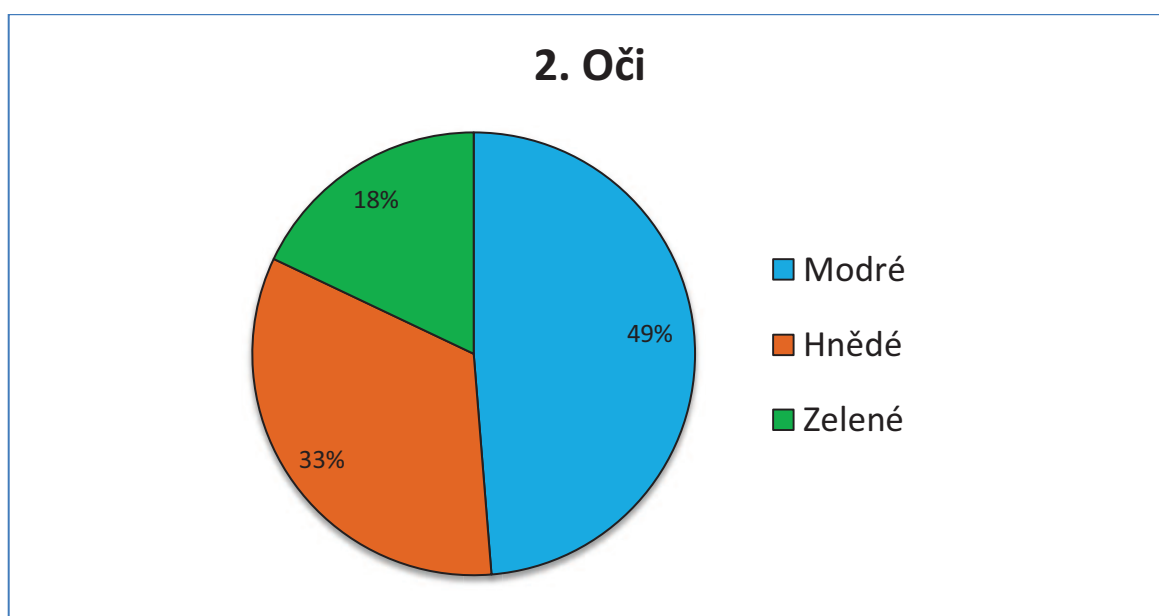
CO JE IN?

Často slyšíme „to je IN“ nebo „to je AUT“. Na pár těch „IN“ jsme se ptali střelických žáků:

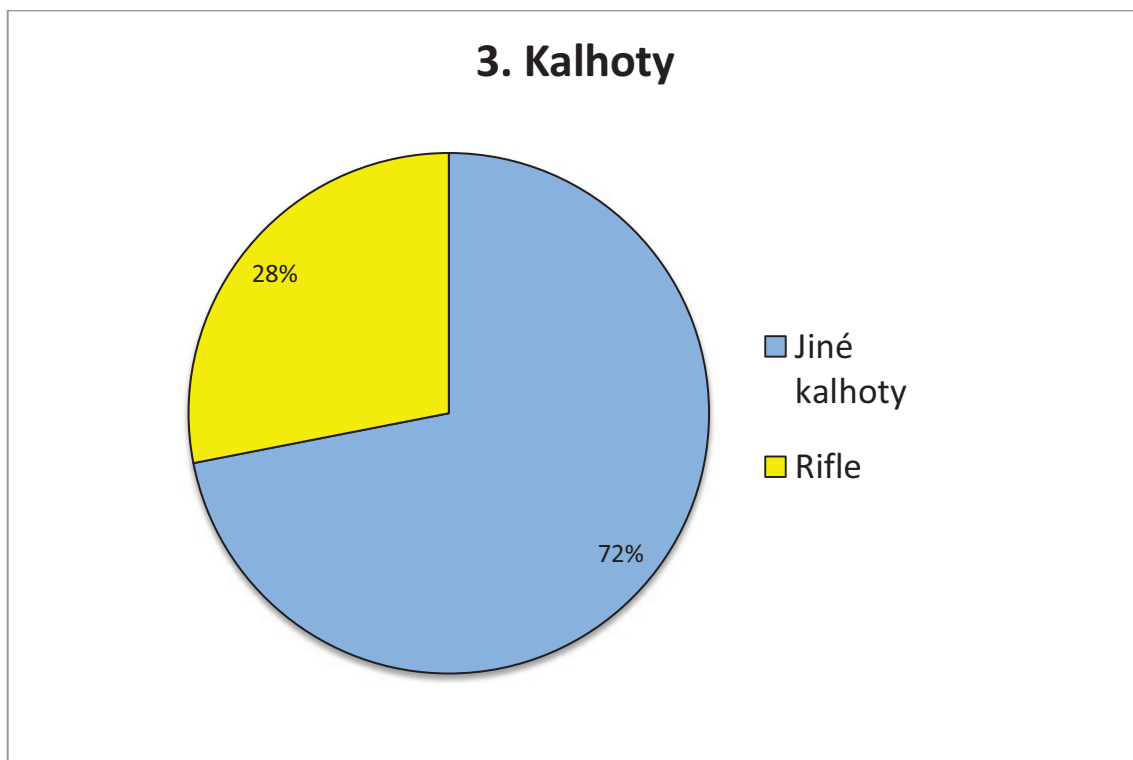
1. Které z těchto barev vlasů se ti líbí nejvíce - blond, černé, hnědé, nebo zrzavé?

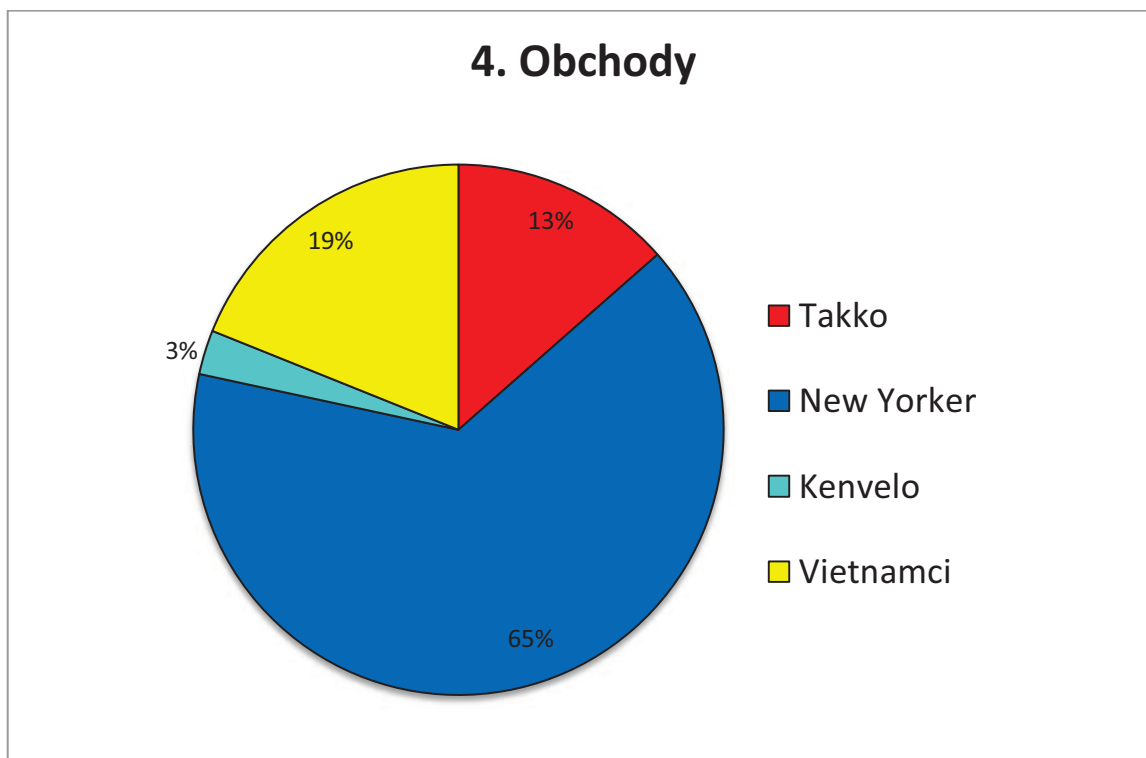
2. Jaké oči se ti líbí nejvíce - hnědé, modré, nebo zelené?

3. Co raději nosíš – rifle, nebo kalhoty z jiného materiálu?

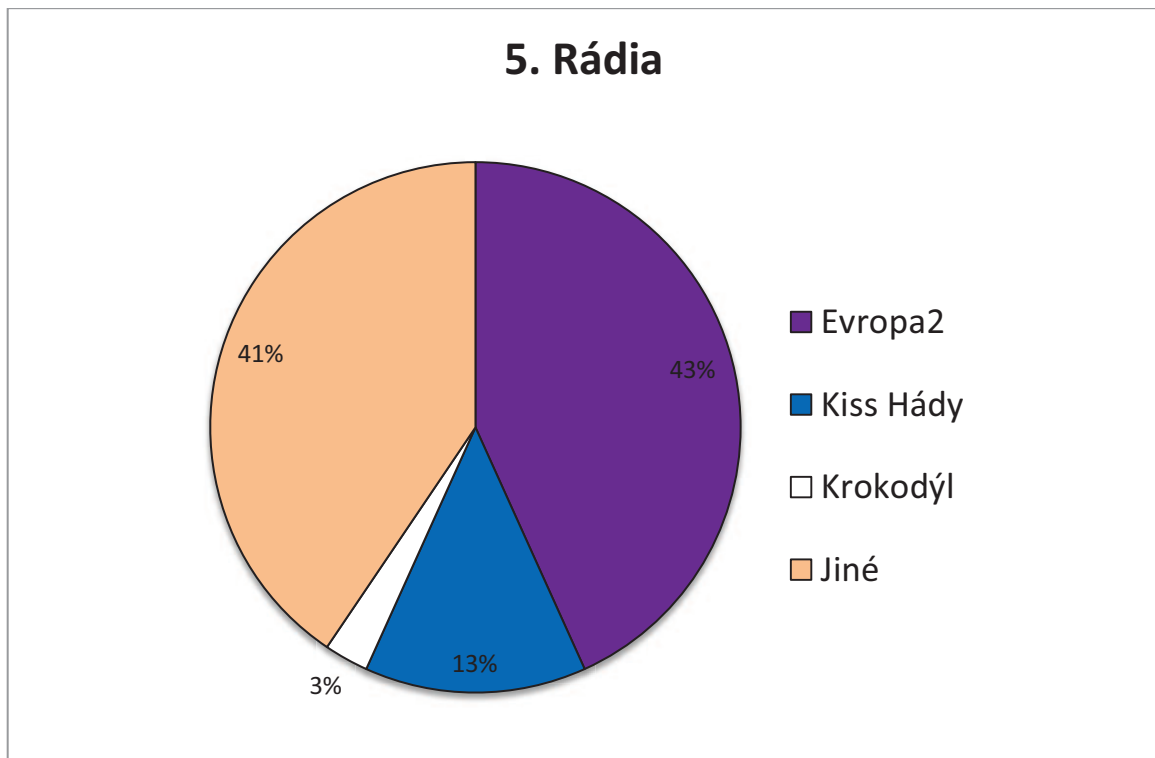

4. Který obchod je nejlepší? Kde nejraději nakupuješ?

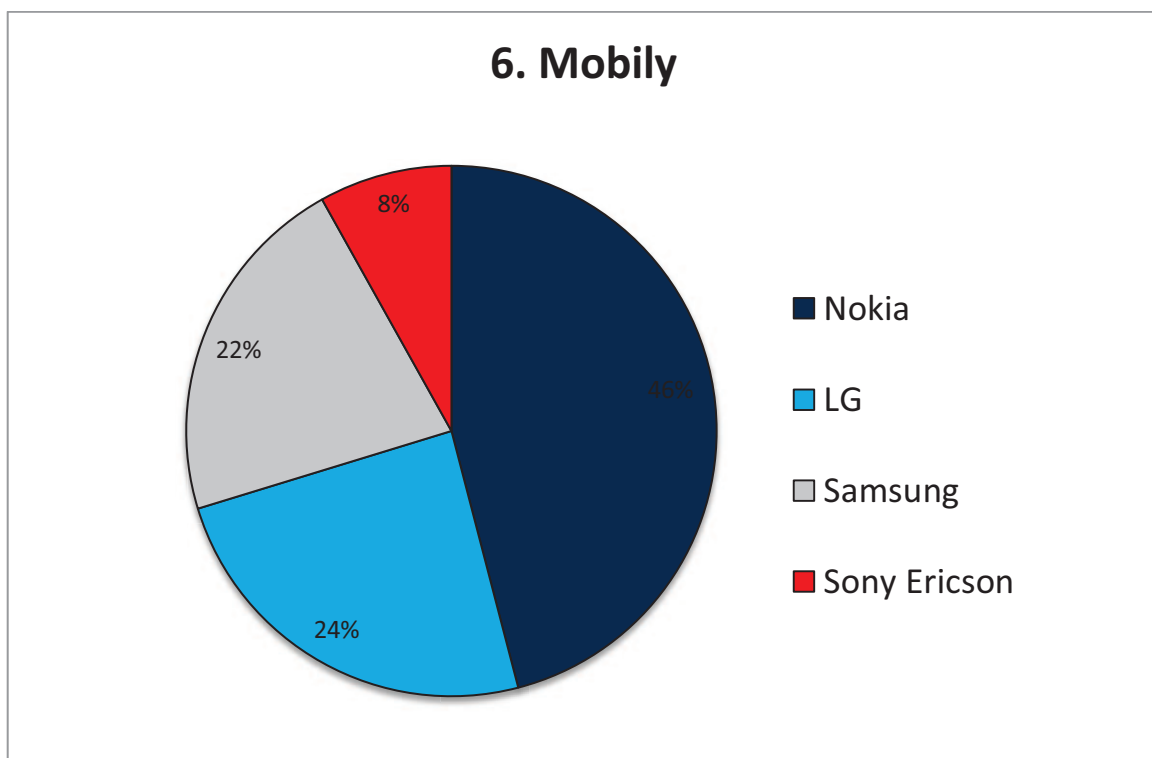

ANKETA

5. Které rádio posloucháš?

6. Jakou značku mobilu máš?

Anna Nechvátalová, 7.A

UŽITEČNÉ CHYBY

Člověk dělá v životě chyby. A záleží na nás, jak s těmito chybami naložíme. Některé se nám zdají zcela banální, ale i ony mnohdy ovlivní náš život tak, až se sami divíme. Je důležité umět si chybu přiznat. Jen tak jsou ty chyby užitečné.

Jiné chyby děláme jako děti. Ty se týkají především školy. Učivo, které nám z počátku nejde, se postupně naučíme. Pomáhají nám učitelé, rodiče. Za každou chybu ve škole dostaneme špatnou známku. Ta nás nutí, abychom se učili chyby nedělat.

S dospíváním přibývá chyb jiného charakteru. Vztahují se více k našemu chování a vystupování. Naše chyby jsou už přísněji posuzovány a musíme si začít uvědomovat, že je nemůžeme dělat stále. S vývojem povahy se zároveň vyvíjí i naše chyby. Stále víc je potřeba pracovat na povaze, ale i tyto chyby se dají ještě tolerovat.

V dospělosti je to horší. To už se mnohdy nebude jednat jen o nás, a tak se naše chyby budou stávat neodpuštělné. Jsou to zejména chyby ve vztazích v rodině, v práci a ve společnosti jako takové. Tyto chyby

ovlivňují život druhých, a proto bude na nás, jak moc se z nich poučíme. Často se říká, že jsme „nepoučitelní“. Není to pravda, každý člověk může svoje chyby napravit.

Marie Vidláková, 8.A

Asi před rokem jsem byl na oslavě narozenin své tety. Vrátili jsme se ve dvě hodiny ráno a měl jsem ten den školu. Téměř hned jsem zalehl do postele.

„Vstávej, za deset minut ti jede autobus!“ hulákala mamka, která také vypadala nevyspale. Rychlostí blesku jsem se oblékl a běžel na autobus.

Naštěstí jsem to stihl. Vyčerpaně jsem padl na volnou sedačku. Podíval jsem se na mobil, podle data jsem měl jít k zubaři. Najednou se mi zastavila krev v žilách - omluvenka! Začal jsem se přehrabovat v kabele a mobil jsem odhodil na vedlejší sedačku. Naštěstí jsem omluvenku našel.

Potom jsme vystoupili a vydali se ke škole. Až ve škole jsem si všiml, že jsem telefon nechal na vedlejší sedačce. Po dobu vyučování jsem vůbec nevnímal. A když jsem byl propuštěn a čekal na zastávce, stále jsem myslel na důsledky.

Přijel autobus a já do něj nastoupil. Šel jsem si sednout. Sedám si ... když najednou ucítím něco tvrdého... Vždyť já si sedím na svém mobilu! Vtom mi došlo, že jedu domů do Radostic, a ne do Brna, kam mám. Ještě včas jsem na další zastávce vystoupil a počkal jsem na autobus na

druhou stranu – do Brna a odjel k zubaři.

Z mé chyby se nakonec vyklubalo štěstí, jaké jsem nikdy neměl.

Jiří Králík, 8.A

Všichni dělají občas chyby. Někdy jsou ty chyby špatné, ale někdy naopak zase užitečné.

V historii se odehrálo mnoho chyb užitečných i špatných. Užitečnou chybu udělal například Jan Hus, když kritizoval církve. Byla to pro něho osudová chyba, protože ho kvůli tomu upálili. Ale byla užitečná pro svět, protože se nebál kázat to, co si myslel, a že se mnoho lidí potom přijalo jeho názory a bojovali za ně. Kdyby se to nestalo, nikdy by nevzniklo město Tábor a třeba bychom nemuseli být tam, kde jsme teď.

Vždycky se u všech chyb najde nějaký užitek i špatnost. Chybami se člověk učí.

Tereza Kuklová, 8.A

Většina z nás, žáků osmého ročníku zdejší základní školy, si kladla mnoho otázek, když jsme toto téma slyšeli poprvé. Padaly otázky typu: „Co to je? Něco takového existuje? Jak o tom máme napsat slohovou práci?“

Co myslíte? Existuje něco, co lze nazvat užitečnou chybou?

Samozřejmě, že ano. Vždyť i my, přestože nám ještě nebylo ani patnáct let, už jsme udělali spoustu chyb, a ačkoliv si to neuvědomujeme, většina z nich pro nás byla užitečná.

Pojem „užitečná chyba“ můžeme pro lepší pochopení vysvětlit příslovím, které zná snad každý: „Vše zlé je k něčemu dobré.“ Chceme-li, můžeme se totiž z téměř každé chyby, kterou v životě uděláme, ponaučit.

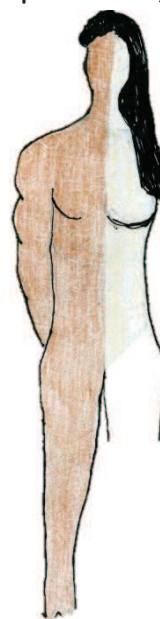
Na naší planetě žije asi sedm miliard lidí mluvících různými jazyky, s odlišnou barvou pleti.

Jednu věc ale máme všichni společnou, děláme chyby. Není ale vždy jednoduché prohlásit o nějaké chybě, že je užitečná. Mnohdy totiž záleží na úhlu pohledu.

Například dynamit, ten vynalezl Alfréd Nobel roku 1887 s cílem pomoci dělníkům s kopáním a lidé ho brzy začali využívat i k násilnému řešení všelijakých sporů. Považujme tedy jeho vynález prozatím za chybu. Nebylo by nakonec lepší, kdyby nebyl dynamit nikdy vynalezen?

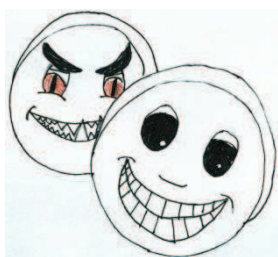
Ale zvažme to ještě - nebyl-li by objeven dynamit, neulehčila by se spoustě lidí práce a neměli bychom ani Nobelovu cenu.

Linda Koshi, 8.A

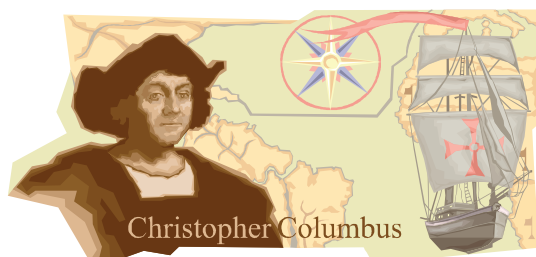

Existují vůbec nějaké? Na první pohled o tom můžeme pochybovat, ale když se více zamyslíme, začnou nás napadat příklady, které ovlivnily i dějiny celého lidstva.

Alexandr Fleming určitě nechtěl, aby v jeho laboratoři začala bujet plíseň na misce se škodlivými bakteriemi. Díky zapomětivosti či nepořádnosti, což běžně považujeme za lidské chyby, byl objeven penicilin, který už zachránil miliony lidských životů.

A další užitečné chyby? Tvrdohlavé lidi asi moc v oblibě nemáme. Paličatost považujeme určitě za nepříjemnou lidskou vlastnost či chybu, ale pokud slovo tvrdohlavost zaměníme za slovo houževnatost či cílevědomost, už to jako chybu určitě nevidíme. Kdyby Kryštof Kolumbus nebyl tvrdohlavý a nešel vytrvale za svým cílem, nikdy by nedal dohromady loďstvo a nedoplul do Ameriky.

Christopher Columbus

Stejně tak bychom mohli uvést jako příklad některé vojevůdce, kteří svou takzvanou tvrdohlavostí a neústupností vybojovali důležité bitvy.

Ani upovídánost nezní moc lichotivě, ale právě výřeční lidé byli vždy velmi užiteční ostatním, pokud

dokázali díky své výmluvnosti přesvědčit druhé o dobré věci.

Určitě bychom našli ještě další lidské chyby, které bychom v určitých situacích mohli považovat za užitečné. Ale podle mě jednou z nejužitečnějších chyb je lenost. Nebýt jí, všichni lidé by usilovně pracovali a nikoho by nenapadlo vymyslet něco, co by jim práci usnadnilo. Závěrem bych chtěla zdůraznit, že všichni jsme lidé chybuující. Jen se snažme, aby co nejvíc našich chyb bylo užitečných a hlavně abychom svými chybami co nejméně ubližovali ostatním.

Terezie Novotná, 8.B

- Chyby jsou důležité, protože odhalují naše nedostatky.
- Chyby jsou důležité, protože se je snažíme napravit, a tak se posouváme dál.
- Chyby jsou důležité, protože se ponaučíme.

Anežka Vašulínová, 7.A

- Kdyby nebyly chyby, byla by na světě nuda, bylo by vše moc dokonalé.
- Kdyby nebylo chyb, nemohli bychom se stávat lepšími, než jsme.
- Bez svých chyb bychom byli dokonalí, ale neúplní, takže vlastně nedokonalí...

Barbora Chmelová, 7.A

Obrázky: Barbora Chmelová, Kristýna Dostálová, Clipart

BÁSNIČKY Z 3.B

Naši třetíci dostali za úkol vymyslet básničky, které by se rýmovaly na předem zadaná slova, která to byla, určitě poznáte sami.

Naše město
se jmenuje těsto.
Krávy v něm
snídají trávy.
A les?
Ten vyje jako pes.

Nikola Bartoňková

Leze, leze myška,
vypadá jak liška.
Bzučí tu vosa
a je kosa.

Gábina Bartoňková

Píchla mě vosa,
Anka běhá bosa.
Otík na ni křičí:
„Vždyť je tam kosa!“
Dnes kácí les,
a já vidím ves.
Nevidím ji dlouho,
utek jsem,
za mnou běží pes.

Jakub Perna

V dáli je pes,
řeknu vám:
„Je to děs.“
Má malý míč,
a v puse klíč.
Běhá po lese
dopis vám nese.

Viktor Musil

Leze, leze myška,
padá na zem šiška,
odemyká klíček,
skáče jako míček.

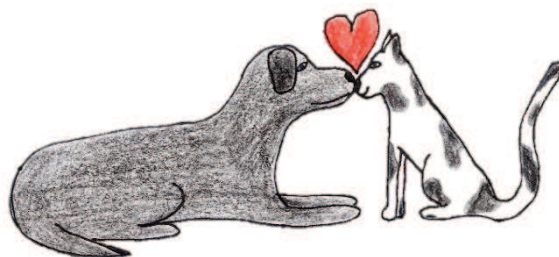
Klára Svobodová

Byl jeden hluboký les,
do něj se zatoulal flekatý pes.
Pes měl na sobě černý flíček,
ztratil od své boudičky klíček.
Klíček našla myška v trávě,
když se na sluníčku opalovala právě.
Pejskovi ukázala cestu z lesa vosa,
Když už byl večer a padala rosa.
Vosa hodila pejskovi míč,
hop - a pejssek byl z lesa pryč.

Denisa Bohdálková

Na vsi chodí pes,
je černý jak les.
Potká přitom kočičku,
dají si tam hubičku.

Helena Jahodová

Ve škole je třetí třída,
u tabule leží křída.
Pod lavicí spadla šiška,
vypadá jak malá myška.x

Katka Pechová

Obrázky: Stella Ferencová a Markéta Jašová, 6.B

VTIPY A VTÍPKY

Povídá Pepíček tátovi: „Hele, tati, představ si, že mě chtěla včera zbít parta kluků.“

„A proč?“

„Protože mám dlouhé vlasy.“

„A proč jsi nezačal utíkat?“

„Tati, víš, jak blbě se běhá v lodičkách?“

Jede automobilista, když tu ho předběhne kuře. Automobilista přidá, ale nedokáže je dohonit, pouze vidí, jak zaběhlo do statku. Dojede tam a ptá se statkáře, zda je to pravda, že má tak rychlé kuře.

„Ano, mám, jsou to speciálně vyšlechtěná kuřata, aby měla velká stehýnka.“

„A neprojevuje se to na chuti?“

„Nevím, ještě jsme žádné nechytili!“

Blondýna jde ke schránce. Podívá se do ní, zavře ji a jde zpátky do domu. Za chvíli k ní jde zase, podívá se do ní, zavře ji a jde zpátky.

Opakuje to asi pětkrát. Sousedovi to už nedá, a tak se jí zeptá: „To asi čekáte nějaký dopis od dalekého přítele, že?“

Blondýna řekne: „Ále, chodím se tam koukat, protože na počítači mám napsáno, že v poště mám novou zprávu.“

Chlapík se šikovně vytratí z práce zrovna, když jeho šéf odejde, a vyrazí si s kamarádem na ryby. Jak tak sedí v pracovní době u udic, mihne se kolem nich motorový člun. Chlapík rychle skočí za vrbu, a když člun zmizí, zašeptá kamarádovi: „Ty vole, to mám ale dneska štěstí. Neviděl mě ani můj šéf, ani moje manželka!“

Do obchodu vběhne žena, v obou rukách drží nákupní tašky a dole je oblečená jen do kalhotek, a ptá se vedoucího: „Prosím vás, nenašla se tady sukně, které se držely tři děti?“

Nová paní učitelka říká své třídě: „Teď se mi pěkně představíte. Třeba ty, chlapče, jak se jmenuješ?“

„Já jsem Prokop Buben.“

„To mě nezajímá, pověz mi, jak se jmenuješ.“

Jak Volá programátor o pomoc, když se topí? F1, F1, F1,...

ZÁBAVA

„Nechci vás strašit, pane učiteli, říká student pedagogovi, ale tatínek říkal, že jestli nezačnu nosit lepší známky, dostane někdo pěkné výprask.“

Na rodičovském sdružení: „A nezlepšil se náhodou můj syn?“
„Ale jistě, váš podpis již falšuje daleko lépe.“

„No jak se jmenovala žena, kvůli které se ve starém Řecku vedla slavná bitva?“ ptá se učitelka Heleny.

„Nevím.“

„No přece jako ty.“

„Cože??? Kropáčková?“

Ptá se otec otce: „Tak jak se daří vašemu klukovi?“

„No, ujde to, ale raději stále chodím na třídní schůzky pod falešným jménem.“

Žák: „Pane učiteli, zapomněl jsem si žákovskou.“

Učitel: „To už je potřetí. Dej mi ji na stůl, napíšu ti do ní poznámku!“

Rozhovor učitele a žáka: „Proč jsi přišel pozdě do školy?“

„Protože jsem vyšel pozdě z domu.“

„A proč jsi nevyšel dřív?“

„Protože už bylo pozdě, abych vyšel dřív.“

Jde takhle blondýna do hypermarketu a najednou se plazí po zemi.

Zaměstnanec obchodu se jí zeptá: „Co to tu děláte?“

Blondýna odpoví: „Co by? Hledám nízké ceny!“

„Jean, přineste mi sklenici vody.“

„Jistě, mylord.“

„Jean, přineste mi sklenici vody.“

„Jak si přejete.“

„Jean, přineste mi sklenici vody.“

„To máte takovou žízeň?“

„Ne, Jean, hoří mi knihovna.“

Obrázky: Klipart
Zdroj: www.vtipy.net/
Jakub Chmel, 7.A

REDAKCE

Slovo na úvod – Mgr.Vlasta Sokolová

Zahájení školního roku – Anna Nechvátalová, 7.A

První měsíc ve střelické škole - Kamila Strouhalová, 6.A, Jitka Hrouzková, 6.A

Seznamovací pobyt 6.A a 6.B – Stella Ferencová, 6.B, Markéta Jašová, 6.B

Nová technika ve škole – Jan Švestka, 7.A

Naše nové lavice - Markéta Jašová, 6.B, Mgr. Vlasta Sokolová

Zájezd do Francie – Jakub Vašulín, 7.A, Jakub Chmel, 7.A

Workshop pro školní redaktory – Linda Koshi, 8.A

Kronika školního roku 2011-2012 – z prací žáků 9. třídy sestavil Mgr. Aleš Kadlec

Šípková romance – žáci 7.A

Rozhovor s paní učitelkou Košťálovou – Linda Koshi, 8.A, Terezie Novotná, 8.A

Co je in? – Anna Nechvátalová, 7.A

Užitečné chyby – žáci 8.A, sestavila Mgr. Vlasta Sokolová

Básničky z 3.B – žáci 3.B, sestavila Mgr. Vlasta Sokolová

Vtipy a vtípky – Jakub Chmel, 7.A

Obálka - Eliška Benešová, 7.A

Foto na obálce – Mgr Monika Zatloukalová, Jakub Vašulín, 7.A, Mgr. Aleš kadlec

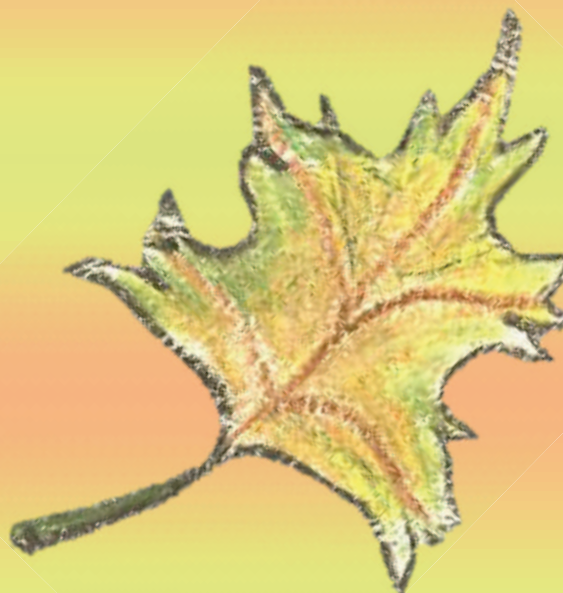
Obrázky listů – Barbora Chmelová, 7.A, Anežka Vašulínová, 7.A

Řešení úkolu ze strany 23:

1.- Ženeva - Švýcarsko

2.- Berlín - Německo

3.- Vídeň - Rakousko

PŘÍŠTĚ

KOMIKS

ROZHOVORY

REPORTÁŽE

ANKETY

VTIPY